

ROMANIA
TRIBUNALUL BRASOV
- secția comercială și de
contencios administrativ-

SENTINTA CIVILA NR. 60/C DOSAR NR. 26/AF/2005
Sentința publică din 30.iunie 2005
PRESEDINTE : - judecător
GREFIER: -

Cu participare PROCUROR:

Pentru astăzi fiind amânata pronunțarea asupra soluționării acțiunii formulată în baza legii contenciosului fiscal de reclamanta SC..... SRL în contradictoriu cu pârâtele DGFP Brasov și DIRECTIA REGIONALA VAMALA BRASOV.

La apelul nominal făcut în ședința publică la pronunțare se constată lipsa părților.
Procedura îndeplinită .

Dezbaterea asupra cererii de față au avut loc în ședința publică din 28.iunie 2005, când părțile au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta, iar instanța , pentru a depune concluziile scrise , a amânat pronunțarea pentru data de 30 iunie 2005.

TRIBUNALUL

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ fiscal , înregistrată pe rolul acestei instanțe în 04.03.2005 reclamanta SC..... SRL a cerut anularea deciziei nr. 5/28.01.2005 emisă de pârâta DGFP. Brașov și a actelor constatatoare nr. și nr.... din data de 23.11.2004 emisă de Direcția Regională Vamală Brașov- Biroul Vamal Brașov.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că începând din luna mai 2004 s-a inițiat procedura de reorganizare judiciară a societății în baza Legii nr. 66/1995 republicată iar prin sentința civilă nr. 906/SIND/ 16.12.2006 a Tribunalului Brașov pronunțată în dosar nr. 235/2004 s-a dispus reorganizarea și desfășurarea activității reclamantei sub supravegherea administratorului, conform planului confirmat de udecătorul sindic.

Neavând o situație clară asupra derulării activității și nedispunând de toate documentele contabile reclamanta nu a putut urmării situația leasingu-lui financiar - obiect al actelor constatatoare susmenționate pentru a face demersurile necesare prelungirii operațiunii de admitere temporară în temeiul prevăzut de organul vamal.

Potrivit art. 92 alin .3 din Legea nr. 141/1997 privind Codul Vamal al României , reclamanta arată că a formulat o cere expresă și justificată de a se aproba prelungirea termenului cu încă 18 luni arătând motivele pentru care nu a avut posibilitatea de a cere prelungirea înainte de expirarea termenului anterior acordat de organul vamal, acest motiv fiind aflarea reclamantei în reorganizare judiciară.

Reclamanta arată că art. 92 alin. 3 din Legea 141/1997 nu face nici o referire privitoare la termenul în care se depune această cerere sau la sancțiunile în cazul depășirii acestui termen.

Conform art. 93. din Legea nr. 141/1997 titularul este obligat să informeze de îndată autoritate vamală asupra oricăror modificări care influențează derularea operațiunii sub regimul vamal aprobat.

Modificarea survenită , arată reclamanta, putea fi anunțată numai după data de 12.01.2005, data la care s-a comunicat sentința civilă prin care s-a pronunțat intrarea în reorganizare judiciară.

Pentru motivele arătate reclamanta cere anularea actelor administrativ fiscale , respectiv a actelor constatatoare nr...și nr.... din 23.11.2004 prin aprobarea prelungirii termenului de import temporar.

În drept reclamanta invocă art. 92 din Legea nr. 141/1997 și art 10 și 18 din Legea nr.554/2004.

Prin înregistrarea formulată pârâta D.G.F.P. Brașov solicită respingerea acțiunii reclamantei ca neîntemeiată relevând că reclamantei îi revine culpa neîncheierii regimului vamal de admitere temporară motiv pentru care organul vamal a încheiat din oficiu regimul vamal acordat prin actele constatatoare nr.. si nr...din 23.11.2004, în baza declarației vamale depusă de reclamantă (DVI nr../16.06.2000). Astfel , în situația în care titularul regimului vamal, în speță reclamanta , nu depune în termenul acordat , respectiv data de 12.11.2004, documentația pentru încheierea regimului vamal suspensiv, autoritatea vamală încheie din oficiu acest regim, luând totodata măsurile de recuperare a datoriei vamale, devenită exigibilă la termenul de încheiere , potrivit art. 159. alin 2. Cod Vamal.

În speță sunt aplicabile prevederile art. 92 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României , arată pârâta D.G.F.P. Brasov.

Totodată pârâta invocă art. 95. pct. 1 și 2 din Codul Vamal unde se prevede că regimul vamal aprobat se încheie atunci când mărfurile primesc un alt regim vamal precum și că autoritatea vamală poate dispune , din oficiu, încheierea regimului vamal suspensiv qatunci când titularul nu finalizează operațiunile acestui regim în termenul aprobat.

Potrivit art. 157 din H.G. nr. 1114/2001 de aprobare a Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României , atât autoritatea vamală cât și titularul regimului vamal suspensiv sunt obligați să țină evidența operațiunilor până la încheierea acestora .

Reclamantului , prin autorizația de admitere temporară nr. 7237/16.06.2000 i-a fost acordat termen de finalizare a regimului vamal suspensiv data de 12.11.2004 deși reclamantul a susținut în fața organului de soluționare a contestațiilor că termenul contractului de leasing a fost prelungit cu încă 18 luni, nu și-a susținut punctul de vedere , motiv pentru care în mod corect i-a fost respinsă contestația . De asemenea , prin adresa nr. 549/14.01.2005 înregistrată la D.G.F.P.Brașov sub nr. 2265/20.01.2005 organele vamale precizează că reclamantul nu a depus nici o cerere de prelungire a regimului vamal suspensiv, justificată cu documente.

Motivul invocat de reclamantă potrivit căruia societatea se află în reorganizare judiciară în conformitate cu prevederile Legii nr. 64/1995 nu poate fi luat în considerare , acest aspect nefiind de natură a-i împiedica pe reprezentanții legali ai societății să depună cererea de prelungire a termenului de încheiere a regimului vamal de admitere temporară în termenul legal stabilit . Pentru acest motiv organele vamale au procedat în mod legal la încheierea din oficiu a regimului vamal suspensiv și stabilirea taxelor vamale, contestația reclamantei fiind respinsă în mod întemeiat.

Pârâta Direcția Regională Vamală Brașov a formulat întânminare prin care solicită respingerea acțiunii reclamantei ca neîntemeiată , arătând că reclamantei i s-a eliberat autorizația nr.... /16.06.2000 în baza căreia a beneficiat de regimul vamal suspensiv, de admitere temporară pentru două mașini de fabricat lumânări și mașină de topit ceară conform declarației vamale nr. 1..... /16.06.2000 depusă de către reclamantă , autoritatea vamală stabilind termenul de încheiere a regimului vamal suspensiv în data de 12.11.2004 , ca titulară a gestiunii reclamanta avea obligația de a asigura condițiile necesare realizării și supravegherii controlului vamal asupra bunurilor supuse regimului suspensiv(art. 92 al. 1 din Legea nr. 141/1997 și art. 153 alin .20 din H.G. nr. 626/1997)și de a informa de îndată

autoritatea vamală asupra oricăror modificări care influențează derularea operațiunii sub regimul vamal acordat conform art. 93 din Legea nr. 141/1997 și art. 156 din H. G. nr. 626/1997.

Ca urmare , reclamanta neglijând să facă demersurile în vederea încheierii regimului acordat sau cere de prelungire a termenului de încheiere a regimului suspensiv, Biroul Vamal în baza art. 155 alin 1 și 2 din H.G. nr. 626/1997 a procedat legal la încheierea din oficiu a regimului vamal de admitere temporară și la stabilirea din oficiu a regimului vamal de admitere temporară și la stabilirea în sarcina reclamantei ca titular de gestiune , a datoriei vamale aferente, individualizată prin actele constatatoare nr..... și nr.../23.11.2004.

Afirmația societății reclamante că ar fi efectuat demersuri pentru prelungirea termenului de încheiere a regimului vamal de admitere temporară precum și cea că în toată această perioadă nu a avut o situație clară asupra derulării activității nedispunând de toate documentele contabile necesare pentru a urmări situația leasingului , nu își găsesc fundamentul material în nici o dovadă administrativă conform art. 112 Cod de procedură civilă fiind totodată inadmisibilă invocarea propriei culpe în apărare, făcând trimitere la fapte și situații de existența cărora reclamanta însăși se face vinovată.

Analizând actele și lucrările dosarului precum și susținerile părților instanța constată că acțiunea reclamantei este neîntemeiată , urmând a fi respinsă pentru considerentele expuse în continuare.

Așa cum s-a arătat prin întâmpinările formulate de pârâtă și chiar de reclamantă prin acțiunea formulată , potrivit art. 92. alin (3) din Codul Vamal, prelungirea termenului pentru încheierea regimului vamal suspensiv se face la cererea expresă și justificată a titularului operațiunii, cu aprobarea autorității vamale.

Reclamanta susține că a formulat o cerere expresă și justificată de a se aproba prelungirea termenului cu încă 18 luni însă nu a probat această susținere , motiv pentru care urmează a fi înlăturată ca nefiind luată în considerare de instanță în soluționarea cauzei . Mai mult , pretinsa cerere formulată de reclamantă așa cum rezultă din acțiune, ar fi fost depusă ulterior expirării termenului pentru încheierea regimului vamal suspensiv care a fost stabilit prin autorizația de admitere temporară nr.../16.06.2002 în data de 12.11.2004.

Ori din acțiune rezultă că această cerere ar fi fost depusă ulterior datei de 12.11.2005, reclamanta invocând în acest context că art. 111 alin. 3 din Codul vamal nu face nici o referire privitoare la termenul în care se depune această cerere sau la sancțiunile în cazul depășirii acestui termen.

La fila 29 din dosar se regăsește o cerere formulată de reclamantă în acest sens care însă nu este datată , reclamanta nefăcând vreo dovadă în sensul că această cerere a fost expediată prin serviciul poștal sau ar fi fost prezentată organelor vamale , în Brașov pârâta DGFP Brașov a fost înștiințată că reclamanta nu a depus cerere de prelungire a regimului vamal suspensiv (fila 33).

În consecință instanța urmează să respingă susținerile reclamantei invocate în sprijinul acțiunii și anume că urmare a reorganizării judiciare nu a fost în măsură să aibă o situație clară a derulării propriei activități și nu a dispus de toate documentele contabile , fiind inadmisibilă invocarea propriei culpe ca temei al acțiunii, considerând totodată că actele administrativ fiscale atacate au fost emise în mod legal și întemeiat , autoritatea vamală fiind abilitată să încheie din oficiu regimul vamal suspensiv acordat atunci când titularul nu finalizează operațiunile acestui regim în termenul aprobat, potrivit art. 95 alin. (2) din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN UMELE LEGII
HOTARASTE:

Respinge acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC..... cu sediul înîn contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov cu sediul în Brașov b-dul M.Kogălniceanu nr. 7 și Direcția Regională Vamală Brașov cu sediul în Brașov , str. Hărmanului , nr. 50, având ca obiect anularea Deciziei nr. 5/28.01.2005 emisă de D.G.F.P. Brașov și a Actelor constatatoare nr.... și nr.... emise în data de 23.11.2004 de Direcția Regională Vamală Brașov.

Cu drept de recurs în termenn de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința puzblică azi 30 iunie 2005.

PRESEDINTE

GREFIER